

Vergaderjaar 2024–2025

36 512

Wijziging van de Algemene wet bestuursrecht, de Huisvestingswet 2014, de Omgevingswet, de Wet maatschappelijke ondersteuning 2015 en de Woningwet in verband met de versterking van de regie op de volkshuisvesting en met het oog op enkele andere met de volkshuisvesting samenhangende maatregelen (Wet versterking regie volkshuisvesting)

Nr. 51

GEWIJZIGD AMENDEMENT VAN DE LEDEN WIJEN-NASS EN VIJLBRIEF TER VERVANGING VAN DAT GEDRUKT ONDER NR. 44¹
Ontvangen 25 juni 2025

De ondergetekenden stellen het volgende amendement voor:

I

In artikel III, onderdeel K, wordt «16.87b» vervangen door «16.87c».

II

Artikel III, onderdeel L, wordt als volgt gewijzigd:

1. In de aanhef wordt «wordt een artikel» vervangen door «worden twee artikelen».

2. Er wordt een artikel toegevoegd, luidende:

Artikel 16.87b (verkorte uitspraak)

Bij beroepen tegen een beslissing op een aanvraag om een omgevingsvergunning voor een bouwactiviteit of een omgevingsplanactiviteit bestaande uit een bouwactiviteit voor woningbouwprojecten van ten minste een woningbesluit kan de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State zich, als het een hoger beroep betreft en als zij van oordeel is dat een grond van het beroep niet tot vernietiging van het bestreden besluit of een gedeelte van dat besluit kan leiden, bij de vermelding van de gronden van de beslissing beperken tot dit oordeel.

¹ Vervanging in verband met een wijziging in de ondertekening.

Toelichting

Het onderhavige amendement biedt de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State de bevoegdheid om hoger beroepzaken over woningbouwprojecten met een verkorte uitspraak af te doen. Met dit amendement wordt aangesloten bij artikel 91, tweede lid, van de Vreemdelingenwet 2000, die al een bepaling bevat voor de Afdeling bestuursrechtspraak om een verkorte motivering te gebruiken, als het hoger beroepschrift grieven bevat die niet slagen.²

Deze bepaling geeft de Afdeling bestuursrechtspraak de bevoegdheid om verkorte uitspraken te doen, indien de aangevoerde beroepsgronden niet tot gegrondheid van het beroep kunnen leiden en ook niet nopen tot de beantwoording van rechtsvragen in het belang van de rechtseenheid of de rechtsontwikkeling. De bevoegdheid tot verkorte motivering brengt mee dat als de Afdeling bestuursrechtspraak de hoger beroep aangevoerde gronden ongegrond verklaart, zij in haar uitspraak kan volstaan met die beslissing en die beslissing niet hoeft te motiveren.

De Afdeling bestuursrechtspraak kan zelf kiezen welke oordelen wel gemotiveerd worden en welk niet. Op deze wijze kan de werklast voor de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State worden verminderd.

De bepaling is zo geformuleerd, dat zij betrekking heeft op afzonderlijke beroepsgronden. Het is dus ook mogelijk dat in een zaak waarin vijf beroepsgronden zijn aangevoerd, in dezelfde uitspraak bijvoorbeeld één beroepsgrond «gewoon» en de andere vier verkort worden afgedaan.

Wijen-Nass
Vijlbrief

² Memorie van toelichting bij de Vreemdelingenwet 2000, Kamerstukken II 1998/99, 26 732, nr. 3, p. 86.